

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
שלשה דברים כו'.													◇	סד.
חטאת העוף, הא דאמרן.													◇	סד.
הגשות, דכתיב: (ויקרא ב) והגישו אל המזבח כדאמרן.													◇	סד.
שירי הדם, דכתיב: (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד המזבח.													◇	סד.
מלמעלה: ניסוך המים והיין, ועולת העוף כשהיא רבה במזבח.													◇	סד.
מ"ט?													^	סד.
מפני שקרובה מבית הדשן.	רבי יוחנן:												◇	סד.
בא וראה כמה גדול כחן של כהנים, שאין לך קל בעופות יותר ממזבחה ונוצה, פעמים שהכהן זורקן יותר מבשלשים אמה	אמר רבי יוחנן:												◇	סד.
נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח, ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאכלות הפנימיות ויורד, הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות, צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה.	דתנן:												◇	סד.
הני טפי מתלתין וחד הויין													⚡	סד.
מקום גברי לא חשיב.													◇	סד.
כל העולים למזבח.													◇	סד.
מ"ט?													^	סד.
נסכים שמא יתעשנו, ועולת העוף שמא תמות בעשן.	רבי יוחנן:												◇	סד.
בא לו להקיף את המזבח, מאין הוא מתחיל? מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית, ונותנין לו יין לנסך	ורמינהו:												◇	סד.
הקפה ברגל.	רבי יוחנן:												◇	סד.
דיקא נמי, דקתני: נותנין לו יין לנסך, ולא קתני: אומר לו נסך, ש"מ.	רבא:												◇	סד.
כל העולין למזבח - עולין דרך ימין ויורדין דרך שמאל, עולין דרך מזרח ויורדין דרך מערב, חוץ מן העולה לשלשה דברים הללו, שעולים דרך מערב ויורדין דרך מערב, עולין דרך ימין ויורדין דרך ימין	ת"ר:												◇	סד.
דרך ימין דרך שמאל הוא													⚡	סד.
תני: שמאל.	רבינא:												◇	סד.
מאי ימין? ימין דמזבח, ומאי שמאל? שמאל דגברא.	רבא:												◇	סד.
וניתני או אידי ואידי דמזבח, או אידי ואידי דגברא													◇	סד.
קשיא.													◇	סד.
חטאת העוף כיצד היה נעשית? היה מולק את ראשה ממול ערפה ואינו מבדיל, ומזה מדמה על קיר המזבח שירי הדם היה מתמצה על היסוד, ואין למזבח אלא דמה, וכולה לכהנים.													■	סד.
(ויקרא ה) והזה מדם החטאת - מגוף החטאת, הא כיצד? אוחו בראש ובגוף ומזה על קיר המזבח, ולא על קיר הכבש ולא על קיר היכל ולא על קיר אולם - ואיזה, זה קיר התחתון או אינו אלא קיר העליון, ודין הוא: ומה בהמה שעולתה למטה - חטאתה למעלה, עוף שעולתו למעלה - אינו דין שחטאתו למעלה? ת"ל: (ויקרא ה) והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח, קיר שהשירין שלו מתמצים ליסוד, ואיזה? זה קיר התחתון.	ת"ר:												◇	סד.
ונעביד מעילאי והדר נעביד מתתא?													⚡	סד.
מי כתיב ימצה? ימצה כתיב, דמילא משמע.	רבא:												◇	סד.
כיצד מולקין חטאת העוף? אוחו גפיו בשתי אצבעות ושתי רגליו בשתי אצבעות, ומותח צוארה על רוחב גודלו ומולקה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:												◇	סד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
צירפא מלבר, אוהז גפיו בשתי אצבעות ושני רגלים בשתי אצבעות, ומותח צוארו על רוחב שתי אצבעותיו ומולק, וזו עבודה קשה שבמקדש.	במתניתא תנא:																	◊									
זו היא ותו לא? והאיכא: קמיצה וחפינה.																		◊									
אלא אימא: זו עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש.																		◊									
עולת העוף כיצד נעשית? עלה לכבש ופנה לסובב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, ומיצה את דמה על קיר המזבח																		■									
נטל את הראש והקיף בית מליקתו למזבח, וספגו במלח וזרקו על גבי האשים																		■									
בא לו לגוף, והסיר את המוראה ואת הנוצה ואת בני המעיים היוצאין עמם והשליכן לבית הדשן שיסע ולא הבדיל, ואם הבדיל - כשר, ספגו במלח וזרקו על גבי האשים.																		■									
לא הסיר המוראה ולא הנוצה ואת בני מעיים היוצאין עמם, ולא ספגו במלח, כל ששינה בה מאחר שמיצה את דמה - כשירה.																		◊									
הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה - פסול.																		■									
מיצה את דם הראש ולא מיצה דם הגוף - פסולה, דם הגוף ולא מיצה דם הראש - כשירה.																		■									
חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מיצה דמה שלא לשמה, לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה - פסול. עולת העוף - כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעלים לשם חובה.																		■									
אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף, שמלקן ושמיצה את דמן לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.																		■									
כיצד קרב המתיר כמצותו? מלק בשתיקה ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה הדם בשתיקה, או שמלק ומיצה הדם חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כמצותו.																		◊									
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? מלק חוץ למקומו ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה הדם חוץ למקומו, או שמלק ומיצה הדם חוץ למקומו, חטאת העוף שמלקו שלא לשמה ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה דמו שלא לשמה, או שמלק ומיצה הדם שלא לשמה - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.																		◊									